

När fågeln kom till Skansen hade den mist alla stjärtfjädrarna och såg rätt tilltufsad ut — det befanns emellertid vara en orrhöna (*Tetrao tetrix*). Misstaget var mycket förklarligt, ty dels var fågeln ovanligt stor, dels var den alldeles inpyrd med och svart av sot.

Hur har orrhönan kommit ned i skorstenen? Borgmästaregatan 6 ligger högt uppe på Söder, öster om Katarina kyrka. Har hon jagats av någon rovfågel? Eller är hon ett exempel på de under senare tid uppmärksammade långflyttningarna hos skogsfågeln?

Skansen, Stockholm, den 24.4. 1950. *Gustaf W:son Lillieböök.*

Albinism hos gräsand. Från min intill Ryssbysjön belägna bostad såg jag häromdagen ett par gräsänder (*Anas platyrhynchos*), som föreföll mig märkvärdiga. Det var mulet, och den ena fågeln lyste vit mot den mörka bakgrunden. Änderna fällde vid stranden, och när jag kom ner simmade där två änder varav den ena var rent vit förutom den mörka näbben. Den andra (honan) hade normal färg. Vid min ankomst försvann de utåt sjön.

Ryssby den 3.5. 1950.

Ivar G:son Ebbersten.

Gräsänderna ha ju under senare år blivit allt mera domesticerade i städerna, och ej sällan korsat sig med tamänder, varför det är tänkbart att ovan omtalade vita and icke är en albinism i vanlig bemärkelse.

Red.

Om mesarnas vana att öppna mjölkflaskor. 1. Med anledning av uppropet i Fauna och Flora 1950, sid. 45, får undertecknad meddela, att jag i december 1949 observerade en talgoxe (*Parus major*), som öppnade den på balkongen (Götgatan 13 A) stående mjölkflaskan. Kapsylen var av papp, och fågeln högg ut den centrala delen, så att bara randen blev kvar runt flaskmynningen.

Uppsala den 9.3. 1950.

K. Thomasson.

2. I Saltsjöbadens köping (Björnbacken 4) har undertecknad under många år, särskilt ofta de båda sista, observerat talgoxar öppna mjölkflaskor. Den vanligare förekomsten under 1948 och 1949 kan bero på den omständigheten, att flaskorna genom ändrad distribution vid vissa tillfällen bli stående utomhus längre än förut. Denna flasktyp har använts sedan lång tid tillbaka; locken äro av papp och sönderhackas av fåglarna. Att talgoxen även skadar tapeter och sönderhackar lampskärmar och tidskrifter m. m. har jag en mångårig erfarenhet av. Jag har icke kunnat finna, att någon annan mes än talgoxen, ej heller någon annan fågelart har denna ovana.

Saltsjöbaden den 11.3. 1950.

S. Hesselman.

3. Med anledning av notisen i Fauna och Flora om mesarnas vana att öppna mjölkflaskor kan jag meddela, att jag redan omkring år 1940

och senare vid många tillfällen sett talgoxar utföra detta konststycke. Iakttagelserna ha gjorts i närheten av min bostad (Storängsgatan 18) i stadsdelen Änggården, ett område med villa- och radhusbebyggelse i Göteborg. De här använda mjölkflaskorna, som av distributören vid 6—7-tiden på morgonen bruka avlämnas ställda på husens yttertrappor, äro försedda med fastpressade lock av aluminium, s. k. kapsyler. Flaskor med lock av denna beskaffenhet kommo i bruk redan år 1932. Omkring år 1943 användes under något eller några års tid på grund av materialbrist kapsyler av mycket tunt aluminium, förstärkt med tjockt, paraffinerat papper. Även dessa kapsyler kunde öppnas av talgoxarna. Öppnandet tillgår så, att talgoxen slår sig ned på kapsylen och genom kraftiga hugg med näbben bearbetar dess mittparti tills det går hål i detta. Sedan utvidgar han hålet genom att rycka och slita loss småbitar av metallen, tills han kan få ned huvudet i flaskhalsen och komma åt mjölken. För att förhindra denna skadegörelse användas på många ställen små glas, muggar eller liknande, som av distributören placeras som skydd över flaskhalsarna.

Beträffande annan skadegörelse av talgoxar kan jag nämna, att dessa fåglar vid min bostad i Göteborg ryckt hårtussar ur pälsvverk samt fjädrar och vadd ur kuddar och täcken, som hängt ut till vädring och voro hela då de uthängdes. En talgoxe, som kom in genom en öppen balkongdörr, började genast hacka på ett stearinljus, som stod på mitt skrivbord, en annan gjorde i ett oöfvakat ögonblick en påhälsning genom ett öppet fönster och smakade på smöret på köksbordet.

Göteborg den 22.3. 1950.

Torsten Borgvall.

4. Som svar på Eder vädjan i häfte 1 kan jag meddela, att jag hösten 1949 i Surahammar (Frejavägen 2) observerat, att talgoxar rivit sönder papper och dylikt. På en tallstam i trädgården 10 m från ett böningshus anbringades i slutet av juli 1949 två stycken skottavlor av papper $11,5 \times 15$ cm på 1 resp. 2 meters höjd över marken. På hösten iaktogs talgoxar ett flertal gånger sittande på papperstavlorna. Fåglarna gjorde först ett hål med näbben och rev sedan upp en remsa på ungefär 1×2 cm; varje tavla hade vid nedtagandet i december 4—5 sådana hål. Vid dessa tillfällen sågs alltid andra talgoxar dels på marken vändande löv, dels i träden sökande i barkspringor och bland barren efter föda. Detta var väl också anledningen till sönderrivningen av papperet.

Surahammar den 18.4. 1950.

Henry Bark.

5. I villakvarteren i västra Halmstad observerade jag under tiden 1 juli—15 augusti 1949 hur talgoxar varje förmiddag höggo sönder pappkapsylerna på mjölkflaskor i små bitar, varefter de drucko så länge de räckte ned i flaskhalsen.

Kil den 23.4. 1950.

Arne Klementsson.

Häckan

I »Våra fåglar» där denna tranan som tagelse av h

Under år enligt vilka på Södra Bil SVANBERG, morgonen d

sarna. En fl göra sig gäl och vi kunde

tensis) lagt digt. Plötsligt helt om, fick

långt nere öv ett par lagm mossens ranc

gräsväxt och kärdraget, och tvärstan

för oss. Hon fram och till SVANBERG ut

viset. Hon v. putsade fjädr När vi emell

i kärret. Boet var tämligen starkt omkring Marborgasjön —

kaste numerär bevisa, att de berömda stornare torde ut

Skara den Fågelobse 2 april i år coccotbraustes Västerås, över plats, och när kan hoppas, at

Den 6 april